

**UCHWAŁA NR VII/65/11
RADY MIEJSKIEJ W ŁAWIE**

z dnia 30 marca 2011 r.

w sprawie: skargi z dnia 02 marca 2011r. złożonej przez Magdalenę i Andrzeja Abramowicz oraz Adama Barwińskiego jako przedstawiciela 28 osób na uchwałę Nr IV/30/11 z dnia 12.01.2011 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego całego obszaru miasta Ławy.

Na podstawie art. 53 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2002r. Nr 153, poz. 1270 z późn. zmianami) Rada Miejska w Ławie uchwała, co następuje:

§ 1. Nie uwzględnia się skargi z dnia 02.03.2011r. złożonej przez Magdalenę i Andrzeja Abramowicz oraz Adama Barwińskiego jako przedstawiciela 28 osób (według załącznika) na uchwałę Nr IV/30/11 z dnia 12.01.2011r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego całego obszaru miasta Ławy.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Ławy.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

W dniu 12 stycznia 2011r. Rada Miejska w Iławie podjęła uchwałę Nr IV/30/11 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego całego obszaru miasta Iławy. Uchwała została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego z 2011r. Nr 24, poz. 452. W dniu 03.03.2011r. wpłynęły zarzuty do uchwalonego przez Radę Miejską w Iławie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Iławy datowane 02.03.2011r. Zarzuty stanowią wezwanie do usunięcia naruszeń w sprawie sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego całego obszaru miasta Iławy wraz z prognozą oddziaływania na środowisko zatwierdzonego uchwałą Rady Miejskiej w Iławie z dnia 12.01.2011r. w rozumieniu art. 101 pkt. 3 ustawy z dnia 08 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zmianami). W sprawach dotyczących skarg na akty prawa miejscowego, jakimi są miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego zastosowanie ma art. 101 ustawy z dnia 08 marca 1990 r o samorządzie gminnym, zgodnie z którym każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą podjętą przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może - po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia - zaskarżyć uchwałę do sądu administracyjnego. Naruszenie interesu prawnego, o jakim mowa w art. 101 ustawy o samorządzie gminnym, to takie naruszenie subiektywnie pojmowanego przez skarżącego jego interesu, które obiektywnie polega na nieprzebrzeganiu przez organ norm prawnych powszechnie obowiązujących (wyrok NSA z 09.06.1995r. IVSA346/93). Przesłanką konieczną do skutecznego wniesienia skargi i podważenia uchwały organu gminy w drodze zaskarżenia jej do sądu administracyjnego, jest wykazanie przez skarżącego, że uchwałą narusza jego interes prawny lub uprawnienie. Osoba skarżąca musi zatem wykazać naruszenie interesu prawnego polegające na istnieniu bezpośredniego związku pomiędzy zaskarżoną uchwałą, a własną, indywidualną i prawnie gwarantowaną sytuacją (nie zaś sytuacją faktyczną) (wyrok NSA z 04.09.2001r. IISA1410/01). Regulacja prawna wymaga nie tylko zbadania, czy istnieje norma prawa pozytywnego, na której skarżący opiera swój interes, ale przede wszystkim znalezienia zależności między treścią zaskarżonej uchwały a sytuacją prawną skarżącego. Samo znajdowanie się czyjejs nieruchomości na obszarze objętym planem nie może od razu wskazywać na to, że dany plan narusza czyjs interes prawny. Dla wykazania takiego naruszenia trzeba wskazać normę planu, która dotyczy danej nieruchomości w taki sposób, że ogranicza prawa ich właścicieli (wyrok WSA IISA/Kr 429/08). W przedmiotowej skardze skarżący wskazali jedynie zarzuty stanowiące ich zdaniem naruszenie prawa, a nie zostało wskazane, że ustalenia planu naruszają ich interes prawny lub uprawnienia. Pomijając zarzuty merytoryczne podnoszone w skardze, wobec zaskarżenia podjętej uchwały do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie przez Wojewodę Warmińsko-Mazurskiego oraz ustalenia wskazane wyżej należy stwierdzić, że skarga jest bezzasadna.